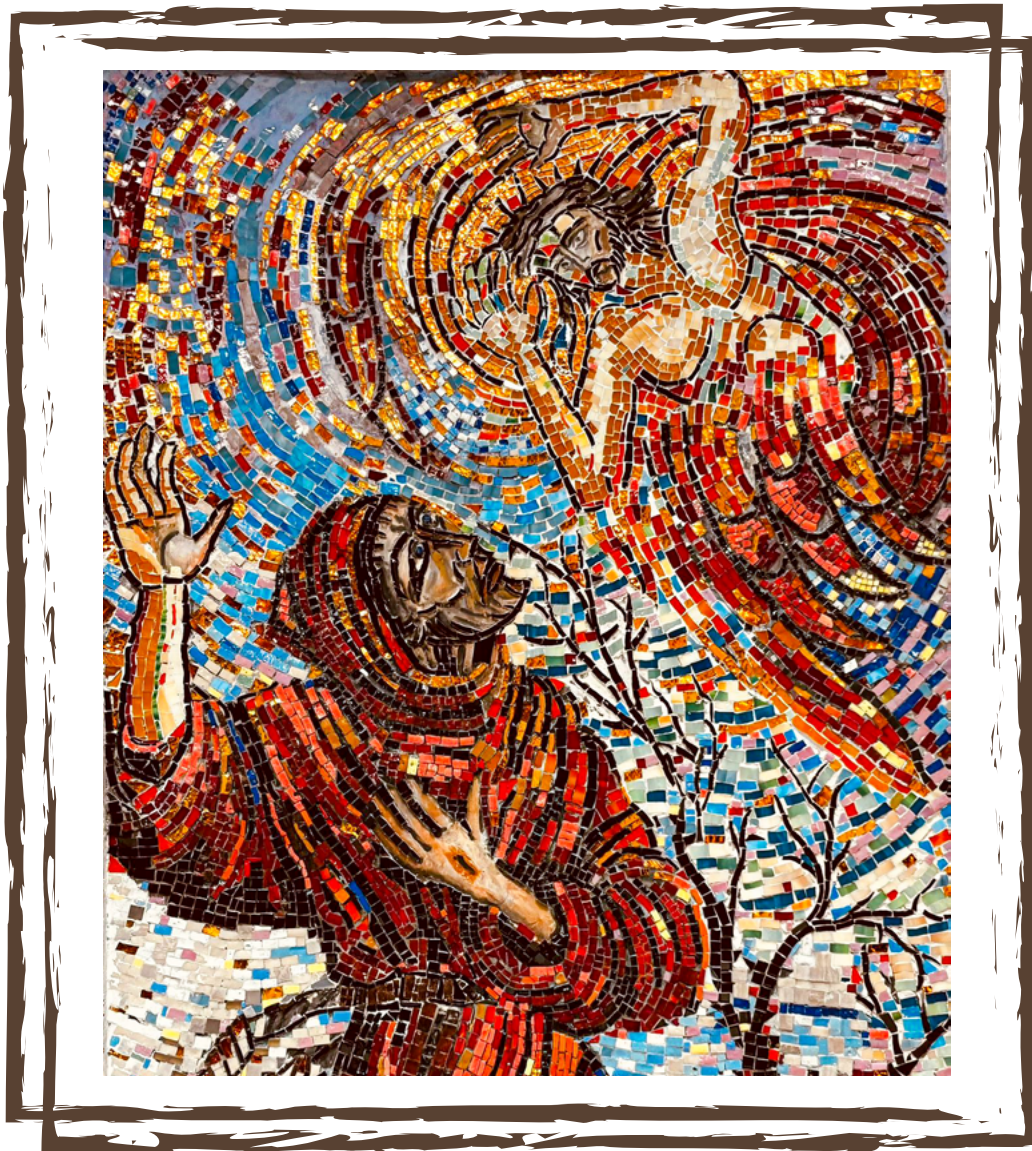

Pismo Generalnog Ministra
i Definitorija

Svetkoina Svetog Franje 2024.

Cijelom Redu
o osamstotoj obljetnici stigmi

Draga braćo i sestre,
Gospodin vam dao mir!

Svetkovina svetog Franje blizu je svetkovini njegovih rana, i prethodi joj nekoliko tjedana: a ove smo godine posebno osjetljivi na tu blizinu, s obzirom da se prije točno osam stotina godina Franjo popeo na La Vernu kako bi u onoj šumi i među onim stijenama proveo razdoblje mira i molitve – “korizmu”, kako je rekao – od blagdana Uznesenja Marijina do blagdana svetog Mihovila Arkandela.

Izdvojite vrijeme za susret s Gospodinom

Upravo je taj Franjin izbor ono što prije svega privlači našu pozornost: on je smatrao potrebnim izmjenjivati vrijeme rada, aktivnosti i propovijedanja s drugim vremenima posvećenim isključivo molitvi i razmatranju. I vidimo da se radi o veoma dugom periodu: od 15. kolovoza do 29. rujna a to je oko 45 dana!

Prvo pitanje koje si postavljamo i predlažemo je upravo ovo:

Koja su to vremena koja povlašteno ili čak isključivo posvećujem molitvi, povlačenju, da se malo izoliram od “normalnih” obveza i kontakata (mobitel!) da se posvetim “isključivo” Bogu?

Svatko zna svoj iskreni odgovor, u dubini svoje savjesti: pozvani smo usporediti ovaj odgovor s modelom koji nam Franjo nudi, idući na La Vernu za “korizmu svetog Mihovila”.

I ne mislimo da je Franjo uzašao na La Vernu na valu mističnog entuzijazma, potaknut nečim što se tiče samo svetaca... Ne, Franjo je proživljavao teško razdoblje, ono

što *Compilatio Assisiensis* [Peruđinska legenda] naziva “vrlo ozbiljna napast”¹, u trajanju više od dvije godine: dugo vrijeme koje možemo povezati s problemima koje je iskusio u Redu nakon povratka s Istoka, a koje su ga navele da se odrekne službe generalnog ministra, i k tomu također bile uključene u težak i sporan proces razvoja teksta *Regula bullata*, koji je odobren samo nekoliko mjeseci prije uspona na La Vernu. Onaj koji se penje na La Vernu jest umorni i patnički Franjo, koji je iskusio poteškoće u odnosu s braćom i koji je itekako svjestan vlastite krhkosti: u tom vremenu povlačenja on nosi sve to iskustvo sa sobom i povjerava u ruke Gospodnje.

¹ CAss 63: FF 1591.

Ne bismo li možda i mi trebali činiti isto, unoseći svoj život u molitvu i povjeravajući ga Gospodinu, s njegovim slabostima i njegovim radostima, s poteškoćama koje doživljavamo u bratstvu i s teškoćama poslanja?

Pogled milosrđa

Ponekad se pitamo o čemu bismo trebali razmišljati: Franjo nas uči da je prvi argument za molitvu naš život, sa svim njegovim aspektima, koji treba staviti pred milosrdni pogled Gospodina koji nas prima i liječi.

Isti je to pogled koji je Franjo susreo na La Verni, u tajanstvenoj viziji rassetoga serafina. Prvi izvještaj o tom događaju nalazimo u *Vita sancti Francisci* Tome Čelanskoga, gdje se pozornost usmjerava na osebnost lika kojega Franjo vidi, a koji spaja znakove patnje (raspelo) i znakove slave (seraf, najviša u anđeoskoj hijerarhiji), u jedinstvu smrti i slave koja za vjernika evocira vazmeno otajstvo uskrsnuća Rassetoga. S druge strane, opis učinaka te vizije na Franju također inzistira na istoj dvostrukosti:

“Blaženi sluga Svevišnjega osjetio se ispunjen beskrajnim divljenjem, ali nije mogao razumjeti njegovo značenje. I njega je obuzimala živa radost i osjećao se preplavljen radošću pred lijepim i dražesnim pogledom kojim ga je gledao Serafin, neslućene ljepote, ali je u isto vrijeme bio prestravljen gledajući ga pribijenog na križ u gorkoj boli stradanja. Ustao je, takoreći, tužan i sretan, jer su se u njegovu duhu smjenjivale radost i gorčina.”²

I jedinstvena vizija rassetoga serafa i učinci te vizije kod Franje govore nam dakle o vazmenom otajstvu koje nikada nije samo smrt ili samo uskrsnuće, nego neodvojivo ispreplitanje smrti i života, boli i slave.

² 1 Cel 94: FF 484-485.

Franjo na La Verni izlaže se, sa svojim radostima i krhkostima, pogledu uskrslom Raspetog i u tom iskrenom odnosu “nešto” se događa: Krist djeluje i njegova poruka je “ja sam s tobom”. Rane su zahtjevan znak te bliske Isusove blizine s Franjom, one su “pokaz kršćanske mudrosti posijane u zemlju Franjina tijela”, kako će reći Bonaventura.³

Od Stigmatiziranog do stigmatiziranih današnjice

Susret s Kristom preobražava Franju: s La Verne on silazi s obnovljenom sposobnošću prepoznavanja otajstva križa i slave koja se očituje u povijesti. S jedne strane obnovit će svoju blizinu i kontakt sa stigmatiziranima povijesti, siromasima i gubavcima kojima će i dalje biti blizak, a s druge strane će prepoznati slavu kozmosa, u pjesmi Brata Sunca koju će napisati nekoliko mjeseci nakon silaska s La Verne.

Istinski susret s raspetim i uskrslim Kristom djeluje i u nama, kao u Franji, i vodi nas da prepoznamo stigmatizirane našeg vremena, kojima treba pristupiti, tješiti ih i brinuti se, a isto tako poziva nas da pogledamo kozmos, u kojem danas prepoznajemo muku smrti i života: kozmos koji nosi stigme nasilnog izrabljivanja, ali koji još uvijek otkriva snagu života, utisnutu od Stvoritelja.

Svatko od nas pozvan je dati ime tim stigmatiziranim ljudima naše povijesti i prepoznati znakove smrti i života stvorenoga, koji traže naše zalaganje: neka Gospodin i u nama, u našim srcima, rukama i nogama, utisne mogućnost prepoznati konkretne pozive na rad za njegovo Kraljevstvo.

Kao što je papa Franjo rekao primajući franjevačko bratstvo La Verne u povodu osamstote obljetnice, “kršćanin je pozvan obratiti se na poseban način ‘stigmatiziranim’ koje susreće: ‘obilježenima’ životom, koji nose ožiljke patnje i pretrpljene nepravde ili učinjene pogreške. I u tom poslanju svetac s La Verne je brat na putu, koji nas podupire i pomaže nam da ne budemo slomljeni u teškoćama, strahovima i proturječjima, vlastitima i tuđima. To je ono što je Franjo činio svaki dan, od susreta s gubavcem pa nadalje, zaboravljajući na sebe u darivanju i u služenju.”⁴

Kako njegovati svijest da je naše poslanje današnjim stigmatiziranim ljudima donijeti istu poruku koju je Isus uputio Franji i upućuje svakome od nas: “ja sam s vama”?

Svojim životom i riječima naviještamo sigurnost da je Krist s nama i s onima koje susrećemo, osobito onima koji trpe: to je temelj kršćanske nade koja pokreće hod.

³ LM 13,10: FF 1236.

⁴ *Discorso del santo padre Francesco alla comunità dei frati minori della Verna e della Provincia Toscana, Sala Clementina, venerdì 5 aprile 2024.*

Zahvalni Bogu za veliki dar koji nam je dao u Franji, čovjeku preobraženom Duhom, iskreno vam želimo da svetkovinu našeg serafskog Oca doživite s radošću i s obnovljenom milošću da, poput njega, budete svjedoci otajstva raspetoga i uskrsloga Gospodina.

Sretan jedinstveni blagdan Rana i svetog Franje uz naš bratski pozdrav!

F. Massimo Fusarelli, OFM

Fra Massimo Fusarelli, OFM

Ignacio Ceja J. Jimenez, OFM

Fra Ignacio Ceja Jiménez, OFM

Grzegorz Cholewa, OFM

Fra Konrad Grzegorz Cholewa, OFM

John Wong, OFM

Fra John Wong, OFM

Joaquín Echeverry, OFM

Fra Joaquín Echeverry, OFM

Victor Luis Quematcha, OFM

Fra Victor Luis Quematcha, OFM

Jimmy Zammit, OFM

Fra Jimmy Zammit, OFM

Cesare Vaiani, OFM

Fra Cesare Vaiani, OFM

Albert Schmucki, OFM

Fra Albert Schmucki, OFM

César Kulkamp, OFM

Fra César Kulkamp, OFM

Rim, Generalna kurija, 17. rujna 2024.

Blagdan Rana svetog Franje

Prot. 113546

ORDO FRATRUM MINORUM